

Zingen en spelen in het F

Eens in de twee weken is de voertaal in de crèche Casa Sama in Slotervaart Frans. Half-Franse kinderen spelen hier met elkaar in hun moedertaal. 'Je wilt toch dat ze met hun opa en oma kunnen praten.'

VERA SPAANS

Verscholen achter een braakliggend terrein, tussen sloopflats, ligt Casa Sama. Doordeeweeks is dit een crèche voor peuters uit Overtoomse d. Maar eens in de twee weken, zaterdag, komen hier kinderen uit de wijde omtrek, met hun ouders, en is de voertaal Frans.

Op tafel slingert een *Le Monde*, gebracht door één van de ouders, naast een oer-Hollands leesplankje. Even verderop danst een leepjes dreumesen met hun vaders en moeders, en zingen ze: 'We zingen een kringetje van jongens en meisjes' - maar dan in het Frans.

Eens in de twee weken wordt kindcrèche Casa Sama in Slotervaart toegevoerd aan de Association En Famille. Frans uit de wijde omtrek komen hier met hun kinderen om in hun moedertaal te zingen en te spelen.

an-Marc Abbing, vader van zoon Marc en dochter Anoush, is zelf half Frans-half Nederlands. Zijn vrouw komt uit Libanon, en behoort tot een Armeense minderheid. Per twee weken zijn hun kinderen dus een beetje Frans, een kwart Frans en een kwart Libanees-Armeens. Anoush is twee- à drietalig opgevoed, al blijft hun kennis van Frans rudimentair. Op termijn, zegt Abbing, is dat voldoende voor wat basisconversatie met hun Franse grootmoeder.

Maar dat is een overweging voor de

meeste ouders. Kinderen die hier komen spelen, zitten op een Nederlands kinderdagverblijf of een Nederlandse school.

Dat zijn kinderen van volledig geïntegreerde ouders dus, of van ouders die in elk geval van plan zijn in Nederland te blijven. Heel mooi, natuurlijk - maar zo blijft het Frans spreken beperkt tot één van de ouders.

Myriam Lunardi vond dat jammer. 'Ik wil niet dat ze Frans alleen met mij associëren.' Ze plaatste een oproep op een internetforum voor Fransen in Nederland. Hieruit ontstond een leesclub: een groepje Franse ouders dat hun Nederlandse kinderen een dag in het weekeinde voorlas in hun moedertaal.

De groep groeide en groeide, en heette na een tijdje niet meer simpelweg 'Club de Lecture', maar 'Association en Famille' - want de hele familie kwam mee.

Na een paar maanden was de Association En Famille te groot geworden voor de huiskamer van de familie Lunardi. Er moest worden uitgeweken naar een ruimere locatie, en dan het liefst in Amsterdam-West. Veel ouders komen namelijk niet uit de stad zelf, maar uit Heerhugo-

waard, Hoofddorp en Alkmaar. Casa Sama, in de Willem Nakkenstraat, ligt voor deze doelgroep juist redelijk centraal. En het is handig parkeren.

Elodie Farrouilh-De Deijn (35) woont al zeven jaar in Nederland, in Hoofddorp. Haar dochter is nu drie. Bij haar geboorte vond Farrouilh het toch wel jammer dan zij de enige was die Frans met haar sprak.

Toen ze de oproep op internet zag, dacht ze: 'Wow, dat wil ik ook!' Later werd ze medeoprichter van de Association.

Hier leren kinderen dat Frans spreken zijn waarde heeft, wat ze samen, en dat ze ook in die taal met andere kinderen kunnen praten - in plaats van alleen met hun moeder.

Ouders hebben zelf ook profijt van deze zaterdag, zegt Farrouilh. 'Je komt hier ook om ervaringen te delen, en bijvoorbeeld om andere ouders om advies te vragen: kies je een Franse school voor je kind? Hoe is de gezondheidszorg hier georganiseerd? Ik had toen ik net in Nederland was, werkelijk geen idee hoe dit land in elkaar stak.'

Op tafel slingert een 'Le Monde' naast een oer-Hollands leesplankje

ADVERTENTIE

**Naime,
blijf positief**

